

W PARLAMENCIE EUROPEJSKIM ODBYŁA SIĘ DEBATA O WĘGLU. ZAPROPONOWANO „PLAN DZIAŁAŃ DLA WĘGLA”

23. Europejski Stół Węglowy

W Parlamencie Europejskim po raz 23. spotkali się politycy i przedstawiciele organizacji skupiających producentów węgla i energii wytwarzanej z węgla. Posłowie wraz ze stowarzyszeniami EURACOAL (European Association for Coal and Lignite) i CEEP (Central Europe Energy Partners) wezwali Komisję Europejską do wspólnej pracy z przemysłem węglowym nad „Planem działań dla węgla”. Organizatorem debaty był Bogdan Marcinkiewicz, polski poseł do Parlamentu Europejskiego.

W przedłożonym memorandum zaproponowano „Plan działań dla węgla”, który powinien opierać się na współpracy Komisji Europejskiej i przedstawicieli branży węglowej. Plan powinien odpowiedzieć na pytanie, jak węgiel może się przyczynić do zapewnienia dostępu do taniej i przyjaznej dla środowiska naturalnego energii elektrycznej.

Organizatorzy stołu węglowego sprzeciwiają się tym politykom Unii Europejskiej, którzy chcą ograniczyć zużycie węgla w Europie. Wielu polityków unijnych uważa, że trzeba radykalnie zmniejszyć spalanie węgla, bo tylko w ten sposób można ograniczyć emisję dwutlenku węgla, który powoduje ocieplenie klimatu na Ziemi. Zwolennicy węgla uważają, że najlepszą metodą na ograniczanie emisji dwutlenku węgla jest budowa nowoczesnych elektrowni o bardzo wysokiej sprawności bloków energetycznych. – Energetyka, środowisko naturalne i gospodarka są wzajemnie powiązane. To powiązanie wpływa na międzynarodową politykę i samo jest przez nią

Obrady 23. Europejskiego Stołu Węglowego

kształtowane. Wspólna polityka energetyczna musi być i będzie kolejnym wielkim projektem integracyjnym Europy – powiedział Bogdan Marcinkiewicz, polski poseł do Parlamentu Europejskiego.

– Modernizacja i odnawianie istniejących elektrowni spalających węgiel jest najważniejszym zadaniem. Zużycie węgla w Europie rośnie. W ciągu najbliższych kilkunastu lat nie da się zastąpić węgla

innym paliwem. Jeżeli nie unowocześnimy elektrowni, wyrządzimy wielkie szkody środowisku naturalnemu – powiedział Bogdan Marcinkiewicz.

ŁUKASZ KOCUR

JESTEŚMY NIEZALEŻNI ENERGETYCZNIE TAK DŁUGO, JAK DŁUGO MAMY GÓRNICCTWO – MÓWIŁ W BRUKSELI

EUROPOSEŁ BOGDAN MARCINKIEWICZ

Bez węgla nie ma bezpieczeństwa energetycznego

Ostatnie wydarzenia polityczne na Ukrainie pokazują wyraźnie, że nawet – wydawałoby się – najtrwalsze obietnice dotyczące współpracy energetycznej stają się tylko mało znaczącymi zapewnieniami i musi ulec zmianie nasze europejskie podejście do gwarancji bezpieczeństwa energetycznego. To fundament polityki gospodarczej i trwałego rozwoju przemysłu UE.

Od początku naszych spotkań przy stole węglowym jasno stawiam tezę, że to właśnie węgiel jest tym surowcem – szczególnie kiedy jest dostępny na terenie krajów UE – który daje nam (Polsce w szczególności) to naturalne poczucie bezpieczeństwa. Jasne jest, że podstawowym wyzwaniem, przed którym stoi polski sektor paliwowo-energetyczny, jest europejska polityka klimatyczna, której intensyfikacja może bezpośrednio wpłynąć na pozycję surowców energetycznych, w tym przede wszystkim węgla jako paliwa dla energetyki.

W Polsce jeszcze niedawno patrzono na cele energetyczne krótkoterminowo, a poszczególne ośrodki nie były zainteresowane wprowadzaniem jakichkolwiek zmian systemowych (mogących budzić niepokoje społeczne czy tylko niezadowolone, jak podwyżki cen, wprowadzenie energetyki atomowej,

MATERIAŁY PRASOWE

szczelinowanie hydrauliczne i poszukiwania za węglowodorami z łupków, odejście od polityki węgla jako jedynego remedium, wyjście z „zaścianka” energetycznego na obszar Unii Europejskiej).

Unia Europejska – widać to jasno – zmienia kierunek. Teraz bezpieczeństwo energetyczne to dla UE priorytet! Bo to rzeczywiście ostatni moment na wypracowanie i wdrożenie wspólnej polityki energetycznej dla krajów członkowskich! Takiej wspólnej polityki Unia ciągle nie ma ani wobec Rosji, ani wobec Stanów Zjednoczonych, ani Norwegii, ani innych dostawców surowców i energii.

Istniejące zasoby węgla kamiennego i brunatnego w Polsce są co prawda gwarantem bezpieczeństwa energetycznego, ale tylko wtedy, gdy istnieje przemysł górniczy zdolny do pozyskania paliw kopalnych. Po stronie szans rozwojowych dla górnictwa węglowego w Polsce należy zapisać zatem nie tylko sam potencjał „zasobowy” tkwiący w fizycznie rozumianych zasobach węgla, ale też w majątku produkcyjnym górnictwa i energetyki bazującej na węglu oraz w kapitale ludzkim pracującym w tych sektorach i w sektorach powiązanych.

Jakie zatem najważniejsze tendencje zarysowują się w ewoluującym ciągle scenariuszu,

który będzie determinować przyszłą politykę energetyczną Unii Europejskiej do 2030 roku? Energetyka, środowisko naturalne i gospodarka są wzajemnie powiązane. To powiązanie wpływa na międzynarodową politykę i samo jest przez nią kształtowane. Wspólna polityka energetyczna musi być i będzie kolejnym wielkim projektem integracyjnym Europy z uwzględnieniem:

- paliw kopalnych, które zachowają jeszcze przez jakiś czas swoje kluczowe znaczenie;
- coraz większej wagi alternatywnych paliw;
- rosnącego zapotrzebowania na energię, któremu towarzyszyć będzie rosnąca potrzeba oszczędzania energii, poprawianie wydajności energetycznej;
- koniecznego tworzenia bardziej przewidywalnych i sprawiedliwych warunków do inwestowania w infrastrukturę przesyłową w celu ułatwienia transgranicznego handlu energią;
- przesunięcia punktu ciężkości gospodarki globalnej w stronę Azji za sprawą Chin i Indii, co będzie mieć długoterminowe konsekwencje polityczne i energetyczne;
- solidarności między państwami członkowskimi w dziedzinie priorytetów energetycznych.